

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per druk-
regel.

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 34.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

TONGEREN, DEN 22 FEBRUARIJ.

De militie wet.

Het zou voorzeker onmogelijk zijn eene hateliker, eene verfoeijelijker wet niet te denken dan de schandige wet der militie. Het is de vreemde dwingelandij die ons deze last op de schouders gedrongen heeft en het is waarlijk niet te verstaan dat zulke barbaarsheid zo menige jaren heeft kunnen bestaan in een land van vrijheid en gelijkheid.

Die groote heeren die daar te Brussel wetten maken aan twee honderd gulden per kop en per maand schijnen niet te weten wat de kleine burger, de ambachtsman en de landbouwer door de militie wet te lijden hebben. De rijke die zich met eenige goudstukken vrijkoopt, gevoelt den last der militie niet, maar gaat eens naar den kleinen burger, naar den nederigen ambachtsman, naar den winkelier, naar den landbouwer. Die vader heeft zijn zoon noodig om hem bij te staan. Zoo lang de zoon nog kind was heeft hij zorgen en opofferingen gekost. Hij heeft eerst moeten opgevoerd worden, hij heeft daarna de scholen moeten volgen, hij heeft eindelijk een ambacht moeten leeren, en niets van dat alles is gebeurd zonder opofferingen van geld, moeite en zorgen. Tot twintig jaren toe is die zoon een last voor zijne ouders geweest en wanneer hij nu den ouderdom bereikt heeft waar hij op zijne beurt zijne familie zal kunnen bijstaan, dan komt die vervloekte militie-wet den jongeling weg halen om hem in eene kazernes te steken en van hem tegen wil en dank een soldaat maken.

Dat hatelijk regiem drukte, naar den zin onzer liberalen, nog niet hard genoeg op de burgers. Die groote volksvrienden hebben goed gevonden van jaarlijks nog een grooter aantal jongelingen onder de wapens te roepen, van den militairen dienst te verzwaren en de jongelingen nog langer onder de wapens te houden, van nieuwe ontzagelijke forten te bouwen en nieuwe miljoenen te verkristen zonder voordeel voor wien het ook zij.

Men weet het; wanneer de trotsche Frère-Orban iets in het hoofd heeft, dan vindt hij altijd in de kamer eene goedwillige liberale meerderheid die gereed is om *ja* te knikken op den eersten wenk van den minister. De katholieke leden der kamer hebben goed de belangen van den kleinen burger en den boer te verdedigen; men antwoordt hun: « Gij zijt eenen hoopklerikalen » daarna komt de liberale meerderheid blinddelings alles goedkeuren wat het ministerie voorstelt en... de boer is zijn koe kwijt, gelijk die van Tongeren zeggen.

FRITS STURMER.

(Vervolg en einde)

De opper-officier, die op het onverwachts op zulke zonderlinge wijze werd aangesproken, vestigde zijne verbaasde blikken op de oude vrouw en dacht dat zij in het hoofd geraakt was. Daarna zegde hij haar bedaar:

— Moederken, gij vergist u zeker in eenen persoon. Ik ken evenmin uw zoon als ik u ken. En gij moogt wel verzekeerd zijn dat niemand mij gelast heeft om, aan wie het ook zij, drij honderd florijnen ter hand te stellen.

— En nogtans, hervatte de vrouw zonder zich te onstellen, heb ik er de verzekering van ontvangen van eenen heer die het goed, zeer goed moet weten. Hij heeft mij u zoo fijn en zoo nauwkeurig afgeschilderd, dat ik mij niet kan bedriegen, en hij heeft mij positief gezegd dat ik maar naar u moest gaan en u het geld vragen.

— Moederken, hervatte de generaal, men heeft mij niets wijs gemaakt; men heeft mij niet voor den zo gehouden. De heer, van wien ik spreek, zag er al te goed, al veel te oprecht en te deftig uit om dat te doen. Maak dus geene moeilijkheden en geef mij mijn geld maar!

Bij deze woorden begon de generaal ongeduldig te worden en op strengen toon zegde hij de vrouw hem niet meer lastig te vallen.

Echter verloor zij den moed niet, en zonder te

De militie herinrichting die thans op handen is zal toch ergens toe goed geweest zijn; zij zal op nieuw getoond hebben aan welken kant zich de ware vrienden van het volk bevinden. Het is wederom duidelijk gebleken dat het de katholieke leden der kamer zijn die in de gewichtige zaak der militie de belangen van het volk hebben voorgestaan, terwijl het van den anderen kant eens te meer bewezen is dat de liberale aanhangers van het ministerie niets voor de volksbelangen over hebben dan ijdele woordenkramerijen die in den wind vervliegen.

Wij wisten dat lang, maar het is goed dat er van tijd tot tijd zoo iets gebeure gelijk de zaak der militie herinrichting om de oogen van sommige onnoozele liberale schapen te openen.

Liberalerij en vrijmetselarij.

Er zijn links en rechts nog van die onnoozele menschen te vinden die zich liberaal noemen en die niet gewaar worden dat zij de hand leenen aan alle pogingen der vrijmetselaars logiën. Zichier een maçonniek stuk dat waar-schijnlijk voldoende zal zijn om die lieden de oogen te openen; het zijn de regelen die door de vrijmetselarij in zake van kiezingen moeten gevolgd worden:

MAATREGELEN TE GEBRUIKEN IN GEVAL VAN KIEZING.

« Een kandidaat francmaçon zal eerst voorgesteld worden door de logie in welker rechtsgebied de kiezing zal plaats hebben, om, na goedkeuring, opgelegd te worden aan alle de broeders der onderdanigheid (*Obédience*)... »

« Elke francmaçon zal zweeren van alzinnen invloed te gebruiken om de aangenomene kandidatuur te doen gelukken. »

« De gekozene der francmaçonnerij zal verplicht zijn in de logie eene politieke belijdenis te doen waarvan er akte zal genomen worden. »

« Hij zal uitgenoodigd worden om deze logie of den grooten Oosten te raadplegen in al de zwaarwichtige omstandigheden die zich kunnen aanbieden gedurende het bestaan van zijn mandaat. »

« De niet volbrenging zijner verbindtenissen zal hem blootstellen aan strenge straffen, zelfs aan de verbanning uit het order; de toepassing dezer maatregelen zal aan de bescheidenheid van den Grooten Oosten worden overgelaten. »

« Elke logie, het kunnende geradig vinden van de publiciteit te gebruiken, zal zij middels moeten inspannen om artikels in de dagbladen te doen plaatsen, maar de groote Oosten voorbehoudt zich van de gazetten aan te bevelen die zijn vertrouwen bezitten. »

Ziedaar, lezers, hoe de liberale kandidaten gekozen, geleid en bewaakt worden! ziedaar de vrijheid die zij genieten! De kandidaturen worden eerst in het donker der logie gekoed, en gebakken zijnde, komen zij te voorschijn onder het vaandel van de eene of de andere liberale associatie, die door eenige francmaçons bestuurd en beleid wordt.

Wanneer dan de liberale gekozenen in de kamers zitten, staat het hun vrij van alles te doen wat... de francmaçons willen. Dat ook kunnen wij bewijzen:

Den 1 maart 1856, gaf de opperste logie van Brussel de groote Oosten, een schrift uit, geteekend door haren baas, M. Verhaegen, en tegengeteekend door Henri Samuel, dienst-scheide sekretaris, schrift in 't welk men de kwestie onderzocht van te weten of men aan de leden, die de politieke loopbaan ingetreden waren, uitleggingen mocht vragen over de akten van hun politiek leven; — en die kwestie werd met *ja* beantwoord, en de groote Oosten zegde onder andere:

- « De groote Oosten beslist dat niet » alleenlijk de logiën *het recht*, maar *de plicht* » hebben de akten van het politiek leven te » bewaken dezer leden aan wie zij plaatsen » bezorgd hebben, de plicht van uitleggingen » te vragen, wanneer het schijnt dat een of ver- » scheide dezer akten niet strekken om de » maatschappij met den fakkel der waarheid te » verlichten; de plicht van deze uitleggingen » goedwillig te aanvaardden indien ze voldoende » zijn, van te berispen indien ze te wenschen » laten, en zelfs uit de francmaçonnerij te » verbannen de leden die wetens en willens » ontbroken hebben aan hunne plichten, bij- » zonderlijk in hun openbaar leven. »

Nu verstaat gij voorzeker, mijne lezers, hoe het komt dat personen die plaatsens bekleeden of die in de kamers zitten, meermaals handelen of stemmen dat het u grootelijks verwondert; gij kent ze als niet kwaadaardig uit hun eigen zijnde, als s'zondags mis hoorende, — en zij nemen deel aan akten die hunne conscientie verfoeit; waarom? Omdat zij onder het jok der liberale francmaçons gebogen liggen, om dat zij bewaakt worden, en door hen zelve rechtstreeks, of door derde personen verbindtenissen genomen hebben waaraan zij zich wel zouden willen, maar niet kunnen onttrekken.

Daar is geheel het geheim hunner handelwijze.

M. Langrand-Dumonceau.

Wanneer men de lasteringen en de laag-

Nooit had de goede vrouw eene zoo groote som geld gezien. Beurtlings bezag zij hetzelfde en den generaal Toen zij gereed was het op te nemen, gevoelde zij eene groote vrees; immers zij kon niet begrijpen hoe het mogelijk was dat haar zoon zoo eene aanmerkelijke som op zijn niet te groot traktement had kunnen besparen. Onbewooglijk bleef zij staan en hare bevende handen durfden het geld niet aanraken.

— Eh wel, moederken, neem het dan op, zegde de generaal op bemoedigenden toon.

— Het is niet het verlangen dat mij ontbreekt hervatte zij met eenen lichten glimlach. Enkelijk zal ik de hand aan dat geld steken, als ik weten zal en zeker zal zijn dat mijn zoon het niet van anderen op eene onrechtvaardige wijze ontnomen heeft.

— Wat dit betreft, antwoordde de keizer, deswege hebt gij niets te vrezen. Dit geld behoort onder alle opzichten wettig aan uwen zoon.

Echter bleef de oude vrouw nog aarzelen en zegde:

— Dat is alles goed en wel; maar hoe heeft hij het toch aangelegd, om zooveel geld bijeen te vergaderen?

— De zaak is heel eenvoudig, zegde Frans-Joseph. De keizer heeft eene buitengewone betooning aan al de bedienden van zijn huis gegeven, en uw zoon heeft drij honderd florijnen gekomen, omdat hij zoo edelmoedig ten opzichte zijner oude moeder handelt.

In dit oogenblik rolden tranen van aandoening over de wangen der goede vrouw, en zij zegde met diepe ontroering:

— God beschermte en zegene den keizer! O, mocht ik ten minste het geluk hebben hem te zien alvorens te sterven!

hartige aanrandingen nagaat die alle dagen door zekere drukpers tegen de financieele instellingen van M. Langrand-Dumonceau uitgestoten worden; wanneer men deze drukpers, om hare politieke driften te voldoen, haren toevlucht ziet nemen tot leugen, laster en kwaden trouw, dan ziet men zonneklaar dat het geuzins-hetopenbaar belang is dat haar tot richtsnoer dient. Elk rechtshapen man, elk eerlijk hart moet verklaren dat de aanranders geen ander doel hebben dan den ondergang te bewerken, niet alleen van M. Langrand, maar van al degenen die groote belangen in zijne maatschappijen hebben.

Men weet waarlijk niet wien men het meest moet beklagen of de opstellers der geschriften strijdig met recht en waarheid, of de lezers van sommige gazetten die zich laten misleiden door zulke grove ongerijmdheden die uitgestrooid worden met het eenig inzicht van schade te doen aan talrijke eerbare burgers.

M. Langrand-Dumonceau komt zoo even eenen omzendbrief te sturen aan de actiehoorders der bank van industrieel grondkrediet. De uitleggingen door M. Langrand gegeven zullen ongetwijfeld een einde stellen aan de valsehe geruchten welke men sedert te langen tijd rondstroot.

De omzendbrief van den vermaarden financier is ons te laat toegekomen om heden in ons blad kunnen opgenomen te worden. Wij zullen denzelven in een volgend nummer eene plaats verleen.

Wij ontvangen de volgende correspondentie uit Wellen:

Mijnheer de Opsteller,

Wij verzoeken u vriendelijk bij dezen, den volgende artikel in uw gezindte blad in te lassen: Verleden maandag heeft de plechtige zegening eener klok plaats gehad. In den avond van 17 februarij kondigde reeds het plechtig gelui der klok, en het geschal der kanons het begin aan van de gewichtige gebeurtenis welke s'anderendaags zoude plaats hebben, terwijl iedereen zich beijerde, om door het versieren der dorpplein, en het uitsteken van vlaggen en jaarschriften zijne hartelijke deelneming te toonen.

In den vroegen morgen was reeds alles op de been. Eene groote menigte vreemdelingen en geburen kwamen van alle zijden toegesnel, en eene schaar van geestelijken hadden zich vereenigd om aan deze feest allen luister bij te zetten. Mr Neven, groot vikaris van M^r den bisschop van Luik, nu verheven tot de waardigheid van protonotaris-Apostolicus door zijn heiligheid den paus Pius IX, had zich gewaardigd deze plechtigheid bij te wonen, en de zegening der klok te doen in Wellen, zijne geboorteplaats. De fraaije en gotische kerk was luisterrijk versierd

Op die woorden, die wezenlijk uit het hert kwamen, voelde de keizer zich bewogen en had moeite om niet te laten zien in hoeverre hij ontroerd was. De generaal, die nu ook dacht dat het zijnen meester niet onaangenaam zou zijn om den wensch der oude vrouw te voldoen, vette deze bij de hand en sprak:

— Uw wensch is volbracht, want de keizer staat voor u.

Verlegen sloeg de vrouw de blikken op het edele gelaat van haren souverain en meende onder den indruk van eenen droom te wezen. Zij liet zich op hare knien vallen en was tevens door vrees en geluk bevangen; zij was gelukkig de gelaatstrekken van den edelmoedigen monark te kunnen beschouwen, en zij beefde bij de herinnering van den gemeenzamen toon, waarop zij den keizer had aangesproken. Doch Frans-Joseph hielp haar met de uiterste welwillendheid om haar op te richten, en daar zij in hare ontsteltenis geen enkel woord kon voortbrengen, om hem al de gevoelens uit te drukken die haar bezielden, zegde hij haar:

— Goede vrouw, het doet mij genoegen te weten, dat gij een zoo weerdigen, en zoo erkentelijken zoon hebt, die zich zoo edelmoedig jegens zijne oude moeder gedraagt. De aarzeling, welke gij zoo even toomlet, bewijst dat gij rechtzinnig en eerlijk zijt. Ook kunt gij voor de toekomst zonder kommer, zonder zorg zijn. Ik gelast mij voortaan in uwe noodwendigheden te voorzien.

Wat uwen zoon betreft, ik wil niet meer dat hij zich nog iets zal onttrekken om u ter hulp te komen. Blijf hij zoo schoon en zoo edelmoedig handelen, dan zal ik voor hem zorgen en hem beschermen.